

Lectură

Mihai Eminescu

Stăteam seara la fereastră,
Iar stelele prin ceață
Cu tainică dulceață
Pe ceruri izvora.

Citeam pe-o carte veche,
Cu mii de negre gânduri
Și literele-n rânduri
Prinsese a juca.

Jos lacul se-ncrețise
Sub purpură târzie
Și valuri verzi de grâie
Se legăna pe lan.

O stea din cer albastru
Trecu a ei icoană
Din fața apei plană
În fundul diafan...

Și cred pe înțeleptul
Ce-l văd că-n carte zice
Că-n lume nu-i ferice,
Că toate-s năluciri...

Deodată la ureche-mi
Aud șoptind copila...
Iar vântul întoarce fila
Cu negrele gândiri.